

Jeg vil gerne have et svar fra ordføreren for forslagsstillerne: Hvorfor har man ikke valgt forhandlingens vej i stedet for at gå i salen og spørge sin egen minister? Normalt plejer hr. Jens Risgaard Knudsen at være til stede i salen, og han er Folketingets leksikon, så jeg ville spørge: Er det nogen sinde sket før, at en regering spørger sig selv, hvad den vil gøre?

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jamen så var det da godt, jeg ikke fik hr. Christian Mejdahl med, sidste gang jeg var heroppe, når hr. Peder Sønderby føler sig foranlediget til at gå herop.

Men jeg kunne jo tilsvarende spørge hr. Christian Mejdahl, for at der ikke skal blive nogen myter, når nu hr. Christian Mejdahl skal holde sin ordførertale: Hvilke punkter i den dagsorden, der foreligger fra regeringspartierne side, vil ikke kunne gennemføres på det foreliggende lovgrundlag?

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Jeg tror, landbrugsministeren har indført en ny tradition her i Folketinget ved at starte med at hakke på De Konservative, selv om vi ikke har holdt vores ordførertale.

Jeg skal nok komme med svarene i min ordførertale, men det er vist unormalt, at ministeren går herop efter at have holdt sit indlæg og under en udveksling af korte bemærkninger begynder at kritisere de ordførere, der overhovedet ikke har været på talerstolen; det er en ny parlamentarisk tradition. Jeg tror, det må skyldes lidt dårlig samvittighed, og det er så en anden ting. Jeg har altid anset ministeren for at være lidt af en tålmodig mand, men utålmodigheden her må være på grund af dårlig samvittighed.

(Kort bemærkning).

Christian Mejdahl (V):

Det er til landbrugs- og fiskeriministerens. Jeg fik ikke noget konkret svar. Ministeren ved altså ikke, hvilken procent der skal sættes på i 1998 og 1999, og så må jeg gå ud fra, at målet er 15 pct. over de 2 år, og det understreger for mig, at det er en hovsaløsning, der besluttes her i dag. Havde det ikke været bedre at tage en redegørelsesdebat og et udvalgsarbejde på baggrund af det her?

Til hr. Erling Christensen, der spørger, hvilke punkter i dagsordenen, der ikke kan gennem-

føres efter gældende lovgivning, vil jeg sige: Folketinget har jo tillagt sig den praksis, at man kan gennemføre hvad som helst ved hjælp af dagsordener, så det kan man selvfølgelig også gøre her. Det drager jeg heller ikke i tvivl.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det bliver ganske kort, og det er hr. Bent Hindrup Andersen, der kalder mig herop igen.

Jeg synes, det var interessant at få slået fast – det var også det, jeg forsøgte, og hr. Bent Hindrup Andersen bekræftede det – at det her er Enhedslistens fingeraftryk på den fremsatte dagsorden. Så det, jeg tidligere har sagt her fra talerstolen, er altså helt korrekt.

Det interessante i hr. Bent Hindrup Andersens indlæg var disse økologiske grise, som mange jo forbinder med frilandsgrise og andet, og når hr. Bent Hindrup Andersen mener, det er en miljøvenlig produktion, vi her taler om, synes jeg da, det kunne være interessant at studere svarene på spørgsmålene nr. S 75, S 76 og S 77, som er stillet til landbrugsministeren. Heraf fremgår det ganske klart, at når man har frilandsgrise, har man lov til at have 3,4 dyreenheder pr. ha, hvor almindelige landmænd må have 1,7 pr. ha. Og når vi taler om, hvor meget fæces og urin, der aflejres pr. ha, er det med disse meget miljøvenlige produktionsformer 350 kg N pr. ha, hvorimod der ved almindelig svineproduktion aflejres 170 kg N pr. ha.

Jeg synes også, det er interessant, at vi skal blive ved med at høre om, hvor dyrevenligt det er, når de små grise skal gå derude og fryse på fjerde vintermåned og dårligt kan finde føde eller læ for vinden og ly for den hårde frost. Men miljøvenligt er det altså ikke, og dyrevenligheden kan vi jo diskutere.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Hr. Peter Hansen-Nord kan naturligvis ikke vide, at jeg foranlediget af disse spørgsmål, som jeg også har set, har stillet to § 20-spørgsmål til landbrugsministeren, fordi der er fejl i de svar, der er givet.

Jeg vil sige, at i den rapport, der henvises til, og som i øvrigt er en udmærket rapport, er det ligeledes konkluderet, at kvælstoftabet for de undersøgte frilandsbesætninger er af samme størrelsesorden som for et konventionelt svinehold. Det er kernen i konklusionen fra rapporten, som man også burde have refereret til i spørgsmålene.